

מן הפרס לעיתון

נחוג ♦ שבועיים אחר סיכום על פתיחת מחלקת אינטרסים הונגריים בתלאביב, כצער ראשון לחידוש הקשרים הדיפלומטיים בין הונגריה לישראל, שנתקו במלחמת ששת הימים. יום-הולדתו ה-79 של ד"ר גלעדי, מי שהיה, בשנת 1967 צירה האחרון של ישראל בכורפסט. גלעדי, אביה של מי שהיתה יו"ר אגודת הסופרים, שולמית (ניא אונ) לפיר, נולד בהונגריה כאחד מ-12 ילדיו של רב מקומי, אשר ביקש לחנכו בישיבה, מה שלא מנע מגלעדי, אחרי עלותו ארצה ואחרי תקופה קצרה כפועל-פרנסים ומלטימימצפות, לפנות למיקצוע העיתונאות, בו עלה במהרה מתפקיד עורך-הילה ביומן הדתי הצופה לזה של אחד מכוכבי מעריב בראשית ימיו — עיסוק אותו זנח גלעדי לתקופות קצרות כשרות-החזן, כשתפקידו הראשון במיסגרת זאת היה זה של קצין עליה בשירותי ישראל בבוקרסט הרומנית בשנת עלייתה-המונים מרר-מניה.

מן הישיבה למחנה

נבחר ♦ כרכה הראשי של קריית ארבע, הרב דוב ליאור, 54, ראש ישיבה במקום, שנכשל לפני עשר שנים בכחירות לרבנות הראשית האשכנזית בירושלים, כאשר הציע את מועמדותו לתפקיד זה. ליאור, יליד פולין, שעלה ארצה באוניית-המעפילים אבי-סודוס, אחר שנותר יתום מהוריו, שגוועו ברעב, בעת נודדותם, בימי מלחמת-העולם השנייה, כפליטים ברוסיה, הוא קיצוני בדיעותיו והוא אביו של מתתיהו ליאור, בן 18 העור מדעתה למישפת על חלקו בהתפרעות אנשי קריית-ארבע במחנה-הפליטים ההישיבה בראשית הקיץ האחרון.

מהביטוח לבית-הכנסת

נפטרה ♦ בלונדון, חודש לפני יום-הולדתו ה-85, מוקס (מרדכי) זליג, מן מכבירי הפרקליטים של ארץ-ישראל המנדטורית. זליגמן, יליד אני גליה, שעלה ארצה בגיל 19, החל לומד, אחרי תקופה קצרה כפקיד בחבי רת-ביטוח, מישפטים, מיקצוע שהביא אותו, בהיותו מקורב לזאב ז'בוטינסקי ולתנועתו, לכך שהקדיש שנים רבות בהגנה על אנשי האצ"ל לפני בתי-דין צבאיים בריטיים (כהגדרת יצחק שמיר בהודעת-האבל שלו על מות זליגמן): "פרקליטים הגאמן של עצורי המחתי-רות". בין עיסוקיו הלא-מישפטיים של זליגמן: ייסוד בית-הכנסת הגדול (ישור) (רון כירושלים וייסוד אגודת הידידות ישראל-בריטניה, אחר קום המדינה.

מהרפוס לחיות-הבר

נפטרה ♦ בגרמניה, בגיל 91, ד"ר הזרבת שטרנברג, מי שהיה במשך עשרות שנים יו"ר מועצת-המנהלים של חברת מכונות-הרפוס היירלברגר, שמאות מדגמיה (הנושאות את השם המיסחרי היירלברג והמאופיינות בצבי"ען השחור) פועלות בעשרות בתי-רפוס ברחבי הארץ, אליהם הגיעו בעיקבות הסכם השילומים עם גרמניה, שגרר אחריו יבוא ניכר של מוצרי-ייסוד גרמניים. שטרנברג, מהנדס-מכונות שגאותו היתה על כך כי בתקופת ניהולו יוצרו יותר מ-100 אלף מכונות היירלברג, היה בחופשותיו צייד חיות בר, שגילה תעוזה גם בעיצומם של ימי מלחמת-העולם השנייה, עת נפגש עם תעשיינים בריטיים על ארמת שוודיה הניטראלית כדי לתכנן את המשך הייצור במפעליו לאחר תום המלחמה.

דפנה ברק מספרת על מה שהתרחש מאחורי הקלעים של החלפת היועצים: הקנוניות, הלחצים, הפגישות, המועמדים

2 הלכנו 1 נשארו

גינת — מי שהיה יועצו של פרס לענייני ערבים, שעבר בצמוד לשר ע"ז וייצמן.

גינת ממשיך לטפל בפועל באותם הנושאים עם וייצמן ופרס. אך יושב מאז הרוטציה על תקן של עובד מיש-רדהחקלאות. (בראש מישר-החקל-אות עומד איש-המערך, אריק נחמקין). במקומו התמנה עמוס גלבו, והוא עובר לצידו של השר משה ארנס.

סיפר פלג: "ביום שישי הלכתי לי הביתה בשלווה. לא הקשכתי בכלל למהדורות החדשות. לפתע התחילו שיחות-הטלפון להגיע. לכל מי שפנה רישמית ולא-רישמית, עניתי שאיש עוד לא הודיע לי על הפסקת תפקידי." כיום הראשון בבוקר הוכחשה הידיעה ברבר פיטוריהם של ניר ופלג, ורק הפסקת עבודתה של שפירא-ליבאי אישרה. טופטפו גם שמות המועמדות להחליפה, כגון רחל קרמרמן, בתו של ממציא-הממציאים יעקב מרידור. קרמרמן — אשה נאה וסימפטית — לא שהתה בארץ בעת הפירסום, ולכן לא השתתפה בחגיגה.

ביום הראשון בבוקר נערכה הפגישה בין מנכ"ל מישר ראש הממשלה ובין מנהל לישכת-העיתונות הממשלתית. כשבני-הארון קבע עימי פגישה, סיפר פלג, "לא חשדתי במאומה, מועדה-הפגישה התאיים לוחי-הומנים של שלושה פרוייקטים שאני מגלגל בריוק בימים אלה במיסגרת תפקידי: מיחשוב הצילומים בלישכת העיתונות, הקמת מאגר-מידע של הלישכה והקמת טרמינל-תיקשות בינלאומי. עוד כיום הוצנעו עלי-כך קומניקט לעיתונות.

"אחרי הפירסום ביום השישי, נכנסתי לחדרו של בני-הארון ושאלתי אם הפגישה היא בעניין הפרוייקטים הא-

שישי ודנו, בין היתר, בחילופי-הגברי שהתפרסמו באותו היום.

בני-הארון השיב כחיוב על מישא-לותיה של היועצת, ואף הוסיף: "לא נתוכח על זמן..."

שפירא-ליבאי עצמה תלתה, כנראה, תיקוות בפגישה עם שמיר, שכן אמרה לפני הפגישה: "שום-דבר לא סגור, שום-דבר לא נחתתי; אני מעריכה שאע-זוב את תפקידי בעוד חודש. על המר, עד, בין היתר, ארבר עם שמיר."

חמש דקות

יום השישי פורסם כאילו מת-כוון שמיר לסיים את תפקידים של שפירא-ליבאי, הרוקטור ישראלי

וממלא-מקומו, שימעון פרס. עם פרס שוחחה כבר, ואילו עם שמיר נקבעה לה פגישה. פרס ושמיר נועדו ביניהם ביום ה-

יום הרביעי הומנה ניצה שפירא-ליבאי, יועצת ראש-הממשלה למעמד-האשה, ליוסי בני-הארון, מנכ"ל מישר ראש-הממשלה.

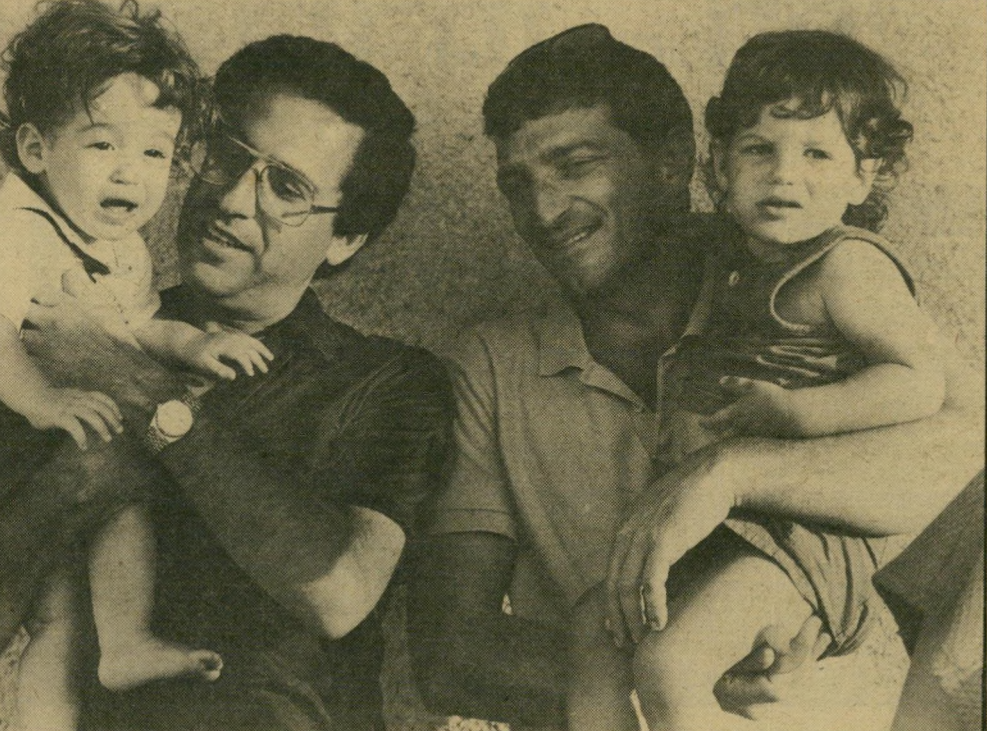

ניצה שפירא-ליבאי איש לא הזהיר אותי

את ניצה שפירא-ליבאי עומדת להחליף קודמתה בתפקיד, אתיה שימחה

לה או בעניין הפירסומים. בני-הארון השיב לי שיש לו מה להודיע לי. השיחה על ההודעה ארכה כחמש דקות. היא התנהלה באווירה טובה. אחרי-כן עברנו לשוחח חצי שעה על (המשך בעמוד 38)

"רויק" פלג, מנהל לישכת העיתונות הממשלתית, ועמרים ניר, היועץ ללר חמה כטיורר. השלושה נושאים בשי-לושה מתוך ארבעת התפקידים. שעלי-הם רובר ב"תפר" בין ממשלת-פרס לבין ממשלת-שמיר. הרביעי הוא יוסי

עמרים ונימרוד ניר, רוליק ואוהד פלג יאידולורחה ברשות-השירור

ניצה, שהיתה טרודה כולה בקידום המעמד הנשי בארץ, לא חשדה במ-אומה. הודעתו של בני-הארון, שעבר דתה תופסק בקרוב במיסגרת הסכם התפרר הקולאציוני, הפתיעה אותה ל-חלוטין.

ביום השני סיפרה ניצה: "הייתי מופתעת. נכון שבעיקרון יכולתי לצפות זאת, אבל איש לא הזהיר עלי-כך. זה בא בהפתעה גמורה. כשהומנת לי מנכ"ל, לא היה לי מושג מה צפוי. על

לא היתה שום כוונה להדיח את עמרים ניר!

כל פנים, אני נוטה לקבל דברים. זה לא בכחירת עולמי חשך... מדוע הופתעתי? מפני שכבר עברה שנה מאז הרוטציה, ומדובר על תפקידים מיקצועיים, שכל אדם חדש זקוק לשנה כדי להיכנס אליהם. אני גם לא חושבת שהתפקיד שלי מפריע למישור מבחינה פוליטית. זוהי רק סר-כריה, לפנק מקורבים."